

DR. VESNA ŠOLIĆ-STIPANIČIĆ
[21. 7. 1942. – 7. 3. 2023.]

”Pozdrav preostalim prijateljicama, prijateljima i kolegama.
Negdje gore u kozmosu čekaju me moji stari kolege i prijatelji pa nisam žalosna.
Provela sam dug i zadovoljan život. Zahvaljujem Bogu, prije svega, na svojoj djeci i unuku.
Zahvaljujem svima na podršci, suosjećanju i znakovima pažnje.
Izuzetno važna bila mi je podrška obitelji u zadnjim godinama života.
S posebnom toplinom u srcu odlazim sa sjećanjem na svoju dragu pedijatriju.”
(Oprostajne riječi dr. Šolić-Stipaničić koje je 20. veljače 2023. zapisala njezina kći Mirna.)

Nastavit ću svoje misli na riječi naše voljene i poštovane dr. Šolić-Stipaničić. U biti rekla je sve, ali želim reći kakav je dubok trag ostavila iza sebe. Njenim odlaskom, na moment, kao da je potamnilo sunce na obzoru i nastupila je velika praznina i tišina, ali i olakšanje, jer je prestala ova velika patnja koja je trajala do posljednjeg daha. Znam da dr. Šolić ne bi željela velike patetične riječi i iskazivanje emocija, ali nemoguće je ne iskazati ljubav i poštovanje za njen ispunjen život, predan rad, susretljivost i zaljubljenost u svoj poziv. Dr. Vesna Šolić bila je specijalistica pedijatrije, a pedijatrija je bila njezina bit, poziv i ljubav. Rijetki su sretnici koji toliko vole svoj poziv i uživaju u njemu. Kada sam je gledala kako bi uzela dijete u naručje, to je bilo tako prirodno i sigurno, a dijete bi se opustilo u tim dobrim rukama. Podsjećala me na Madonu s djetetom i kada bih joj to rekla, odgovorila bi mi da sam dosadna.

Ostala su dirljiva sjećanja na mnoštvo sretnih trenutaka, a osobito u rađaonici kada smo prisustvovali rađanju novog života. Njezino radno vrijeme trajalo je dok se ne završi posao. Uvijek je imala vremena za bolesnu djecu i pružala im je puno vremena, ljubavi, znanja, strpljenja i razumijevanja. Roditelji, nadasve majke, najosjetljivije su na svoju djecu. Djeca su blago ovog svijeta i dr. Šolić se prema njima odnosila s dostojnom pažnjom i brižljivošću, a roditelji su u nju imali sigurnost i povjerenje. Ni sada ne mogu zamisliti požrtvovnijeg i boljeg pedijatra od dr. Šolić koja svojom urođenom skromnošću, velikim znanjem, ali i odrješitošću nije dopuštala puno pričanja, već je radila po vlastitoj procjeni, znanju i velikom iskustvu. Vjerujem da u ovom trenutku oprostaja izražavam priznanje i zahvalnost velikog broja majki koje su joj povjeravale svoju djecu na liječenje i brigu.

Draga naša dr. Šolić, hvala Vam za sve, za duge godine plodonosnog rada i odricanja, za sve dolaskе noću kada ste pješice dolazili na pozive za bolesnu dječicu.

Često je spominjala svoga prvog šefa, pedijatra dr. Bujanovića, koji joj je zacrtao smjernice u pedijatriji i oblikovao je kao pedijatra. On je svojom stručnošću, zalaganjem, odgovornošću, ali i strogoćom i disciplinom ostavio svijetli primjer kako biti dobar pedijatar. Brzo su proletjele godine ispunjene intenzivnim predanim radom i ustupile mjesto mudrosti i smirenijem i općevažećem poimanju stvarnosti.

Tako sam rado razgovarala s dr. Šolić o medicini, liječničkoj struci, životu, umjetnosti, knjigama, vjeri. Imala je širok krug interesa, bila je kulturna i zanimljiva sugovornica, kritična i iskričavog razmišljanja. Zahvalna sam joj za svaku riječ i kritiku. Sjećam se našeg puta u Pariz kada sam svojom nesnalažljivošću svim sudionicima puta učinila Pariz nezaboravnim gradom, a dr. Šolić oduzela par godina života, mojim prelaskom preko osam autotraka na L'Arc de Triomphe gdje pješak nije kročio nogom deset godina. Ponekada mi je znala reći da me nema kada me zatreba, ali nastojala sam biti prisutna u njenom životu punim srcem.

Osvrnut ću se kratko na biografiju dr. Šolić-Stipaničić.

Rođena je 21. 7. 1942. u Bijeljini i jako se ponosila svojim bosanskim podrijetlom.

Bila je ratno dijete. Osnovnu školu pohađala je diljem Slavonije. Njihov otac radio je kao građevinski inženjer na velikim infrastrukturnim projektima po Bosni te su se često selili. Tako je dobio i posao u hidroelektrani Gojak u Ogulinu, te je završio gradnju brane na Sabljacima.

Gimnaziju je završila u Ogulinu, a diplomirala na Medicinskom fakultetu u Zagrebu.

Stažirala je u staroj bolnici u Ogulinu na pedijatriji kod dr. Bujanovića, koji joj je bio prvi i najdraži šef u životu.

Godine 1970. polaže stručni ispit.

Odlazi na specijalizaciju iz pedijatrije koju završava 27. ožujka 1978.

Godine 1979., nakon izgradnje nove bolnice u Ogulinu, pedijatrija se seli u novi prostor.

U svom dugom radnom vijeku radila je na poslovima zaštite dojenčadi, male djece, školske djece i omladine.

Godine 1975. udaje se za Milana Šolića te je tijekom specijalizacije dobila dvoje djece, 1975. kćer Zrinku, a 1976. kćer Mirnu.

Od 1987. odlazi u Zagreb i sljedećih 14 godina radi u Domu zdravlja u Željezničkoj ambulanti.

Godine 2001. slijedi povratak na pedijatriju u bolnicu Ogulin. Njezin suprug odlazi u mirovinu i ima problema sa zdravljem, a dr. Šolić ga požrtvovno njeguje. Znala mi je reći da je to zavjet vjernosti i odanosti koji su si dali stupanjem u brak.

Do svoje 72. godine dr. Šolić bila je radno aktivna, a u mirovinu odlazi 2014. godine s 47 godina radnog staža.

Znala je govoriti da je život lijep, a unatoč prisutnosti bolesti članova svoje obitelji nastojala se izboriti za svijetle trenutke radosti. Velika, ali neostvorena želja bila joj je čitati omiljene knjige u njenom lijepom vrtu. Ponekad je bila tužna zbog nepravdi koje joj je servirao život, ali njena životna mudrost i mentalna snaga pomagali su joj da se hrabro nosi sa životnim problemima. Bila je optimist, unatoč svemu i veliki borac do zadnjeg trenutka.

Mogu samo reći: *draga naša Vesna, veliki pozdrav i ljubav neka Vas prate na putu Svevišnjem, a Vi ćete si organizirati sve kako želite*. Nema više boli i patnje niti svih medicinskih pomagala koja često produžuju život koji si ne bismo poželjeli. Prestale su nedoumice što je dobro, a što nije.

Izražavamo sućut kćerima Zrinki i Mirni, te svim članovima obitelji, prijateljima i dragim ljudima koji su našoj Vesni olakšali život.

Draga Vesna, putujte u svjetlost Božju!

Dr. sc. Danijela Tomić
spec. anesteziolog u mirovini